

“De” doop¹

1. Waar komt het dopen in water vandaan? Waarom werd het gedaan?

God behandelde zijn volk als een kind. Hij gaf ze de wet (Thora, onderwijzing) als opvoeder ^{Gal.3:24}. Hij gebruikte beelden uit de fysieke wereld om geestelijke waarheden aan hen duidelijk te maken. Zo geeft Hij het afwassen van lichamelijke verontreiniging als beeld van het verwijderen van geestelijke verontreiniging.

Volgens Hebreëen 6:1-3 hoort een ‘leer van dopen’ (meervoud) bij de basisbeginselen van het geloof. Hebreëen 9:10 vertaalt hetzelfde woord ‘baptismos’ met ‘wassingen’.

Het mag duidelijk zijn dat er in de tijd van het Nieuwe Testament verschillende dopen of wassingen waren, elk met hun eigen verwijzing naar geestelijke waarheden.

2. Wat is het verschil tussen iets gewoon schoonwassen en dopen?

Het Nieuwe Testament kent drie Griekse woorden die het hele veld van ‘wassen’ bestrijken:

- **nīptō** is het wassen van een deel van het lichaam (zie bijvoorbeeld Matth. 15:2);
- **louō** geeft het baden van het hele lichaam aan; ^{Hebr.10:22}
- **plunō** is het afwassen of spoelen van voorwerpen. ^{Openb.7:14}

Dit betekent dat **baptō**, waarvan alle woorden voor ‘dopen’ zijn afgeleid, een meerwaarde moet hebben. Die meerwaarde zit in het feit dat het bij

---

¹ Dit artikel is een samenvatting van ‘On baptism’ van A.E. Knoch; uitgegeven door Concordant Publishing Concern.

deze woordfamilie altijd gaat om **ceremoniële reiniging** of het verwijderen van ceremoniële onreinheid.

3. *Wat was het doel van de wassingen bij (de priesters van) Israël?*

Toen Jahweh besloot te midden van zijn volk te gaan wonen in de woestijn, hield dat een groot risico in, want Hij kon onmogelijk in aanraking komen met de mens in zijn verontreinigde staat. Er moest dus iets gebeuren, wilden zondaars, in het bijzonder de priesters in de tabernakel, Hem kunnen naderen.

Hun nadering was daarom gebonden aan strikte regels met betrekking tot reiniging van het vlees bij het wasvat. ^{Lev.8:6, Ex.30:20, 29:4}

Parallel riep Ananias Saulus op: *'Sta op, doop je¹ en was je zonden weg onder aanroeping van de naam van de Heer.'* ^{Hand.22:16 CV}

Ook het volk moest zich regelmatig ceremonieel wassen van allerlei lichamelijke verontreiniging, bijvoorbeeld na seksuele activiteit ^{Lev.15:16-18}, ongesteldheid ^{15:19-24}, en andere gelegenheden. Zo mocht de priester zich niet verontreinigen aan een dode. ^{Lev.21:1} Hoe kon hij voor de Levende God verschijnen na aanraking van een dode? Daarmee kon de Eeuwige toch onmogelijk in contact komen!

Samengevat: de wassingen/dopen uit het Oude Testament waren de noodzakelijke voorwaarde voor het volk en de priesters om te kunnen naderen tot hun Verbondsgod.

4. *Hoe ontwikkelde dit ritueel zich in de loop van de tijd?*

- a. In de Tabernakel stond een koperen wasvat voor de priesters. ^{Ex.30:17-21} Samen met het altaar stond het wasvat midden op de toegangsweg die leidde van de ingang van de voorhof naar de ingang van de tent. Iedere priester die de Heer zou gaan naderen werd als het ware door dit wasvat 'opgevangen' en moest handen en voeten wassen. Dit wasvat wordt nergens beschreven: geen vorm of afmeting. Het diende voor de 'afwassingen'. ^{Ex.40:30-32}

---

¹ Konkordant vertaald. Zie "Die heilige Schrift" (Neues Testament), eine konkordante Wiedergabe, 4^e druk, Konkordanter Verlag.

Voor gemeenschap met God was reiniging noodzakelijk! Reiniging, nodig voor nabijheid en gemeenschap, spreekt van leven. Het bad van de wedergeboorte^{Tit.3:5} leidde de priesters tot nieuw leven in nabijheid van Jahweh. Daartoe waren Aäron en zijn zoons ook al in Exodus 29:4 gewassen.

Bij de beschrijving van de voorwerpen van de tabernakel werd dit wasvat echter niet genoemd. Dit betekent dat het geen **blijvende** waarde had en hoorde bij de onvolmaaktheid van de tabernakel zelf, die slechts duurt 'tot de tijd van herstel'.^{Hebr.9:10} Dit wasvat was dus slechts tijdelijk.

- b. De tempel van Salomo had geen wasvat tussen het altaar en het heiligdom. In plaats daarvan zien wij de enorme bronzen zee (bekken) en tien wasvaten, vijf bij vijf aan de zijkanten van het Huis.^{1Kon.7:23-40} De bronzen zee wordt nooit wasvat genoemd. Hij stond op twaalf runderen (duidt op dienst), links van de ingang. De 10 wasvaten, die werden gebruikt om de offers te wassen, waren geplaatst op onderstellen met wielen. Dit maakt opnieuw duidelijk dat ze geen blijvend onderdeel van het heiligdom vormen, maar slechts 'tot de tijd van herstel' dienst doen.
- c. In de (toekomstige) tempel van Ezechiël zien we geen van de vroegere wasvaten terug. Ook de bronzen zee is verdwenen. In plaats daarvan stroomt onder de dorpel van het Huis vandaan een rivier van levend water naar het oosten.^{Ez.47:1} Deze rivier brengt overdadig leven.^{47:8,9} Het is daadwerkelijk: levend water!

De Tabernakel was, met zijn instellingen en rituelen, een beeld van wat in de toekomst komen ging.

Ook de tempel van Salomo spreekt van toekomstige heerlijkheid, als Hij, Die groter is dan Salomo, de troon zal bestijgen.

Ezechiëls tempel zal pas bestaan in het Millennium. Ook deze tempel zal een beeld zijn van de periode erna: de dag van God.^{2Petr.3:12} Daarin zal geen vloek meer zijn; dan is de era van herstel aangebroken.

De Tabernakel

Hebreeën 9 maakt duidelijk dat de tabernakel een beeld was van Christus. Hij was de Ware Tabernakel. De tabernakel gaat over de periode in

de woestijn. Voor Israël begon die tocht doordat allen zich (naarbinnen) in Mozes lieten dopen in de wolk en in de zee. ^{1Cor.10:1-5} Dit **scheidde** hen af van de Egyptenaren en **verenigde** hen (naarbinnen) in Mozes. Toen Johannes het koninkrijk der hemelen begon te prediken, doopte hij de Joden (naarbinnen) in de Ware Mozes, de Heer Jezus Christus. ^{Matth.3:6} Het volk werd door haar doop in de wolk en in de zee **geïdentificeerd** met Mozes. Maar Johannes doopte niet in zijn eigen naam ^{Hand.19:4,5 CV}.

'Johannes doopt met de doop van bekering en zegt tot het volk, dat zij zouden moeten geloven in Hem Die na hem komt, dat is: in Jezus. Toen zij dit hoorden, lieten zij zich dopen [naarbinnen] in de naam van de Heer Jezus.'

Eerst moest het volk dus worden gewassen om ceremonieel rein te zijn. Zij beleden hun zonden. ^{Matth.3:6}

Nadat Mozes Aäron en zijn zonen had geheiligd ^{Ex.29:4; Lev.8:6}, werden alle dopen uitgevoerd door de dopeling zelf. De priester wuste zichzelf bij het wasvat. ^{Ex.40:31} Hij wuste zelf zijn verontreinigde kleding. ^{Lev.11:40} Naäman doopte zichzelf in de Jordaan. ^{2Kon.5:14}

Maar toen Johannes kwam, voerde hij de doop uit. Daarom kreeg hij de bijnaam 'de Doper'. Johannes kwam in de geest en kracht van Elia om de weg van de Heer voor te bereiden. ^{Matth.11:14; Luc.1:17} Dit is de reden dat de Heer de doop van Johannes onderging. ^{Matth.3:13} Hij had geen reiniging nodig. Er was geen verontreiniging bij Hem, die moest worden verwijderd. Maar Hij **identificeerde** Zich met hen die (naarbinnen) in Zijn naam waren gedoopt. Ook hier zien we een wolk, waardoor de duif komt, de Goddelijke geest, de ware Reiniger, die heiligt en overvloedig leven geeft. ^{Matth.3:16}

De doop van Johannes **scheidde** waar en vals. Berouw/bekering en doop in naam en vorm alleen waren niet genoeg. ^{Matth.3:7,8} Gepast vrucht dragen hoort er onlosmakelijk bij! De waren zouden doop ontvangen in heilige geest; de valse doop in vuur! ^{Matth.3:11}

Bekering is onlosmakelijk deel van de doop, zoals die werd toegepast op de zonen van Israël. ^{Hand.2:38} De woorden van Mozes in Deuteronomium 30:1-10 vormen de sleutel: voordat de Heer Zijn volk kan zegenen in het land, moet het tot Hem terugkeren en vrucht dragen die Israëls bekering staft.

Maar voor de andere naties opende God een andere deur: die van het geloof. ^{Hand.14:27} Hun hart werd gereinigd door het geloof! ^{Hand.15:9}

Israël had de doop als uiterlijk zegel op zijn innerlijke bekering. De reiniging (door de doop) van Johannes de Doper is dezelfde als die door de Heer (door de handen van de discipelen), zoals blijkt uit Johannes 3:25. Deze **scheidde** de dopelingen af van de rest van de Joden en **vereenigde** hen.

Petrus verkondigt opnieuw het koninkrijk na de afwijzing van de Messias door het volk en Zijn dood en opstanding. ^{Hand.2} Voor hen die schuldig zijn aan Zijn dood is de weg tot het koninkrijk opnieuw open: Handelingen 2:38-40. **Om gered te worden** van de gerichten die de profeten hadden voorgezegd ^{Hand.2:20; Joël2:1-11; Amos 5:18-20; Dan.12:1; Jes.66:15 en 2:11,12}, moesten zij zich **bekeren**. En niet alleen dat: zij moesten ook worden **gedoopt**.

Zoals de priester onmogelijk binnen kon gaan in het heiligdom ^{Ex.30:20}, zo kan Israël het koninkrijk niet binnengaan zonder reiniging.

Dat is ook de betekenis van de woorden in 1Petrus 3:21:

*'Als tegenbeeld daarvan **redt u thans de doop**, die niet is het afleggen van lichamelijke onreinheid, maar een bede van een goed geweten tot God ...'*

Net zoals de ark van Noach ontkoming bood, zal de doop dat in die tijd doen. ^{Jes.54:9; Matth.24:37-39}

Als blijkt, dat het zegel ook gegeven is aan gelovigen uit de natiën, beveelt Petrus dat **Cornelius** en de zijnen gedoopt worden. ^{Hand.10:44-48} Vóór dat moment hadden nog niet eens alle gedoopten de gave van de geest ontvangen ^{Hand.8:16}: Simon de Magiër wilde deze gave voor geld kopen. Hoe zou je dan mensen van de doop weren, die deze gave zelfs *zonder doop* al hadden ontvangen? Zij bleken te horen bij de groep gelovigen in Jeruzalem, die deze gave op de Pinksterdag had ontvangen. Daarom verdedigt Petrus dit ook in Handelingen 11:15-17.

Zo maakt God een **nieuwe vorm van eenheid**, die de oude overstijgt: **doop in de heilige geest**.

Paulus krijgt opmerkelijk genoeg weer de opdracht **zichzelf** te dopen. ^{Hand.22:16 CV}

Terwijl de Samaritanen en Cornelius zich identificeerden met de groep in Jeruzalem, is zijn 'zelfdoop' een duidelijke indicatie van zijn aparte dienst t.o.v. de twaalf.

De tempel van Salomo

De tempel van Salomo spreekt over de tijd dat de Heer net als Salomo op Zijn heerlijke troon zal zitten en zal heersen in vrede.^{2Sam.7:12-16} Het is een beeld van het Millennium. De tabernakel van David is gevallen, zoals Amos voorzegde. Maar als de ongelovigen van Israël uit de gelovigen zijn gezift^{Amos 9:9}, zal de tabernakel van David opnieuw worden gebouwd.^{Hand.15:16} Hierbij gaat het niet om de tent zelf, maar om wat deze als beeld vertegenwoordigde. De tabernakel stond er vanaf de tijd dat Israël het beloofde land binnentrok, tot David in gericht had afgerekend met alle vijanden van Jahweh. Zolang stond het wasvat tussen het altaar en het heiligdom. Zolang zal het woord uitgaan: *'Bekeer je en laat je dopen.'*^{Hand.2:38} Tot Hij Die groter is dan Salomo in vrede op Zijn troon zal zitten (en alle gerichten voorbij zijn), zal de doop midden op de toegangsweg tot 'het heiligdom' staan.

Waarom verandert er dan iets?

Omdat de noodzaak van de doop **afstand** tussen God en de dopeling aangeeft.

Een gereinigde staat spreekt van **nabijheid** en **gemeenschap**.

Daarom was het wasvat het 'bad van wedergeboorte'.^{Tit.3:5; Ex.29:4} De wassing van de priester was de nieuwe geboorte die hem introduceerde in een leven van nabijheid van Jahweh. (Zij bleef steeds nodig vanwege de steeds terugkerende onvolkomenheid van de priesters: Hebreeën 10:2.)

Als heel Israël gered zal worden, zal het van bovenaf geboren worden. Allen zullen gereinigd zijn door het 'bad van wedergeboorte'. De hele natie zal worden geïnitieerd (ingewijd) in het priesterschap. Dan zal er geen noodzaak meer zijn voor een wasvat. Zij zullen allen nabij zijn.^{Rom.11:26; Joh.3:3; Ex.19:6; 1Petr.2:9; Openb.1:6}

Daarom is het wasvat in de tempel van Salomo verdwenen van de toegangsweg. In plaats daarvan staat de bronzen zee op twaalf runderen en de 10 wasvaten aan beide zijden van het Huis.^{1Kon.7:23-39}

De bronzen zee spreekt van de grote zegen en de heiligheid die het deel van Israël zullen zijn in die dag. De Israëlieten zullen allemaal opnieuw geboren zijn; dus is er geen aansporing meer nodig om zich te bekeren en gedoopt te worden. Alles wat nodig is, is dat ze heilig *blijven* in hun priesterlijke dienst voor de natiën. De natiën zullen naderen door hen. De tempel van Salomo was een ‘huis van gebed voor alle natiën’. Wat een beeld van de tijd, dat alle volken zullen naderen door middel van Israël! ^{Jes.66:23} Omdat zij geen relatie met Jahweh hebben zoals Israël, zijn er nog wasvaten nodig. Dan zal Israël doen wat de Heer Zijn discipelen opdroeg:

‘... maakt alle volken tot Mijn discipelen en doopt hen [naar binnen] in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige geest, en leert hen alles te onderhouden, wat Ik u gebied ...’
Matth.28:18-20

De tempel van Ezechiël

De tempel van de toekomst, zoals Ezechiël deze beschreef ^{Ez.40-42}, lijkt in veel opzichten op die van Salomo. Hij beeldt de dag uit die volgt op de tijd waarin hij (be)staat. De dag van IEUE (Jahweh) wordt gekenmerkt door het getal 7. In de tempel van Ezechiël is de maatstaf één zevende langer dan in die van Salomo. Zij spreekt daarom van de achtste dag ofwel de dag Gods. Zeven duidt op volkomenheid; acht op een nieuw begin. In de dag Gods zal alles nieuw zijn. Er zal een nieuwe schepping zijn.

De wasvaten in de tempel van Salomo stonden op wielen. In de tempel van Ezechiël zijn ze verdwenen. Openbaring 21:3 zegt:

‘En ik hoorde een luide stem van de troon zeggen: Zie, de tent [tabernakel] van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen [tabernakelen] en zij zullen Zijn volken zijn en God Zelf zal bij hen zijn. (...) En Hij, Die op de troon gezeten is, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.’

De wasvaten verdwijnen volkomen, omdat er geen zonde meer is die reiniging behoeft. ^{Ez.47:1} De priesterlijke dienst van Israël voor de naties is niet langer nodig. Zij zijn nu rein en kunnen zelf naderen.

De bronzen zee heeft plaats gemaakt voor de rivier van het leven, die uitstroomt vanuit de tempel en de vloek opheft. ^{Openb.22:1-3} Zij brengt overal leven en overvloed. Reiniging is niet meer nodig: alles is heilig. De era van herstel is gekomen. ^{Openb.21:3}

Hoewel tabernakel en tempel *lijken* te spreken over de nabijheid van God, spreken zij in werkelijkheid van afstand, verwijdering, vervreemding van Hem. Pas in het nieuwe Jeruzalem verdwijnt deze afstand, omdat God bij de mensen woont. ^{Openb.21:23} Daarom is er dan geen tempel meer.

Dopen in water en in geest

Paulus onderscheidt zich van **de twaalf** in het feit dat hij zichzelf¹ doopte en zijn zonde wegwaste. Hij had de Heer ontmoet vanuit de hemel en voldeed niet aan de eis om bij de twaalf te horen. ^{Hand.1:21,22 CV} Zij predikten **bekering en doop**; hij **geloof**.

Paulus zet zijn dienst uiteen in Romeinen 15:8-21.

Zolang Paulus voor de natiën was, wat Israël had moeten zijn (priester: ze leiden tot de Heer), was doop in water nog op zijn plaats (zie 1 Corintiërs 1:14-16). Maar net als bij Cornelius ging de doop in de geest vooraf aan die in water (vgl. Romeinen 5:5; Handelingen 15:8,9).

Bij de twaalf werden *allen* gedoopt in water, maar *niet allen* in geest ^{Hand.8:4-24} Nu wordt dit omgekeerd: *allen* worden gedoopt in geest, maar *niet allen* in water!

De titels van Christus i.v.m. de doop

Om de doop in de verschillende perioden van beheer te begrijpen, moeten we weten, waarom er bij verschillende gelegenheden verschillende namen en titels van de Heer worden gebruikt.

Kurios betekent Heer of Meester; *Christos* Gezalfde; de Hebreeuwse vorm hiervan is *Messias*.

---

¹ Zie Hand.22:16 in "Die heilige Schrift" (Neues Testament), eine konkordante Wiedergabe, 4^e druk, Konkordanter Verlag.

- Johannes doopte **in de naam van de Heer Jezus.** ^{Hand.19:5} De Meester was persoonlijk aanwezig op aarde, en nu moest er een volk op Hem worden voorbereid. Jezus was de Meester voor Zijn discipelen.
- Petrus en de twaalf dopen de Israëlieten ^{nb}**in de naam van Jezus Christus.** ^{Hand.2:38} Deze naam houdt verband met Zijn vernedering en schaamte. Nadruk: op de *mens* ‘Jezus’, de Messias.

Paulus neemt Israëls priesterlijke dienst over en offert voor de natiën (Rom.15:16: ‘leitourgos’ – handelen als een priester). De doop in water bestaat nog, maar niet meer naar het voorbeeld van de tabernakel, maar als in de tempel van Salomo: de *doop in geest* héérest over de *doop in water*. Spoedig zou de tijd komen, dat de apostel het evangelie van Christus zou hebben gecompleteerd. ^{Rom.15:19-33} Zie ook Handelingen 19:21. Op dit keerpunt in zijn bediening schrijft Paulus de brieven aan de Romeinen ^{Rom.15} en de Corinthiërs ^{1Cor.13:10-13; 2Cor.5:16} Hij kijkt terug, maar ook vooruit naar het volkomene. Tot dan toe kende hij Christus naar het vlees; van nu af aan niet meer.

De zegen van de dienst van Paulus die in de stijl van de dag van de Heer was, kwam ten einde. In plaats daarvan kwam zegen die overeenkwam met de dag Gods ^{2Cor.5:17}: ‘... *indien iemand in Christus is, is er een nieuwe schepping. Het eerdere ging voorbij. Zie! Het is nieuw geworden! Maar alles is uit God.*’

Nu geen wedergeboorte meer, maar een nieuwe schepping! God is niet meer alleen de God van Israël, maar ook van de natiën!

In Gods dag is er geen wasvat meer, geen zee, niets dat nog in de weg staat om Hem te naderen! Leven en nabijheid zal in ieders hart zijn, zoals de rivier die de dorst lest en reinigt. ^{Openb.21:3; 22:1-5}

En zo is het nu al voor ons!

De ritën en ceremonieën zijn, als zwakke schaduwen, verdwenen.

In de geest *is* de volheid, de rijpheid, de volwassenheid *gekomen.* ^{Kol.2:9,10} Niets kan daar meer iets aan toevoegen (of afdoen). Wij zijn volkomen toegerust voor Zijn nabijheid. Gods geest heeft ons geheel gereinigd.

De doop als fysiek beeld van de toekomstige era.

Welk recht hebben wij alles op de geest over te dragen? De doop illustreert dat heel duidelijk.

In de dagen dat de Heer op aarde was, was er één doop: die in water.

In de tijd van Pinksteren werd de doop in geest in sommige gevallen toegevoegd.

In Paulus' aanvankelijke dienst voor de natiën bleven beide eerst bestaan, maar in de omgekeerde volgorde van Pinksteren: allen werden gedoopt in geest en maar enkelen in water.

In de huidige tijd is er maar één doop ^{Ef.4:5}, net als in de tijd van de Heer; nu echter niet in water, maar in geest.

De tendens is dus weg van de uitwendige uitdrukking door middel van water naar de inwendige realiteit door middel van geest.

Alle reiniging en heiliging, waar water slechts een symbool van was, werd in werkelijkheid gedaan door de geest.

In de dag Gods zal dat alles niet meer nodig zijn, net zo min als gaven van genezing, spreken in talen, en andere zaken die genoemd werden in 1 Corinthiërs. Immers: die zouden *stoppen* ^{1Cor.13:8-10} als het volkomene zou komen. In de dag Gods is er immers geen ziekte of dood meer. Veel zegeningen uit het Millennium zijn in die dag dan ook overbodig.

Dopen *in* en (*naarbinnen*) *in*.

Bij dopen *in* gaat het om: *in een plaats of element*.

Bij dopen (*naarbinnen*) *in*¹ om: een conditie (toestand) of resultaat.

1 Corinthiërs 12:13 – ‘... want ook **in** één geest werden wij allen ^{nb}**in** één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, ...’

---

¹ ^{nb}**in** geeft aan dat hier het Griekse voorzetsel ‘eis’ wordt gebruikt. Dit geeft een beweging van buiten naar binnen weer. Waar het voorzetsel ‘en’ (in) wordt gebruikt, wordt een plaats of medium aangeduid, bijvoorbeeld: dopen **in** water.

De geest is het element waarin wij werden gedoopt; *het lichaam* de toestand als resultaat daarvan.

Paulus is blij dat hij niemand gedoopt heeft (behalve een paar), zodat niemand kan zeggen dat hij ^{nb}in de naam van Paulus is gedoopt.

Johannes en Petrus doopten ^{nb}in de vergeving van zonden. ^{Mk.1:4; Hand.2:38}
Omdat het hier gaat om de toestand, het resultaat, vertaalt het NBG in beide gevallen: **tot**.

Hetzelfde geldt voor:

- onze doop ^{nb}in de dood van Christus ^{Rom.6:3}
- de doop van de zonen Israëls ^{nb}in Mozes ^{1Cor.10:2}
- onze doop ^{nb}in Christus ^{Gal.3:27} / ^{nb}in Christus Jezus ^{Rom.6:3}

In al deze gevallen gaat het om *identificatie* met datgene dat, of de persoon die wordt aangegeven met ^{nb}in.

Paulus weigert een nieuwe groep te vormen.

De doop ^{nb}in Jezus Christus (Petrus) of Christus Jezus (Paulus), wordt altijd gevolgd door een manifestatie van de geest, omdat Zijn zalving door de geest geschiedde. Wie ^{nb}in Hem gedoopt is, krijgt dus deel aan de geest!

Wanneer de titel 'gezalfde' (Christus, Messias) niet wordt gebruikt, ontbreekt ook deze manifestatie. Bijvoorbeeld bij wie gedoopt zijn ^{nb}in de naam van de Heer Jezus. ^{Hand.8:15,16; 19:5} Zij hadden nadrukkelijk de heilige geest *niet* ontvangen!

De doopformule van Mattheus 28.

De doopformule van Mattheus 28:19 bevat hetzelfde woord ^{nb}in:

'... doopt hen ^{nb}in de naam van de Vader en van de Zoon en van de heilige geest ...'

Johannes schrijft zijn evangelie met het oog op het Millennium. Dan zullen de volken Gods kinderen worden. Vandaar dat hij schrijft:

‘... en Hij is de verzoening (=bedekking) voor onze zonden, niet alleen echter voor de onze, maar ook voor die van de hele wereld.’
1Joh.2:2 CV

Daarom worden de volken dan gedoopt in de naam van de Zoon. De titel Christus wordt in deze formule niet gebruikt, want de Messias is exclusief het deel van Israël.

Wij worden, door geloof, wel geïdentificeerd met Christus Jezus in de doop. Wij worden dan ook geassocieerd met Hem in Zijn hemelse heerschappij! Maar in het Millennium zal Israël alleen de heersende natie op aarde zijn.

Waarom worden zij gedoopt ^{nb}in de naam van de heilige geest?

Zij zullen de geest en zijn manifestaties ontvangen. God zal Zijn geest uitstorten op *alle vlees*.^{Hand.2:17}

De mannen met wie Paulus in Efeze sprak¹, hadden niet gehoord dat er heilige geest “**is**”.^{Hand.19:1-7} Zij wisten, dat Johannes had gezegd, dat die na hem kwam, zou dopen in heilige geest.^{Luc.3:16} Zij zagen dit, net als Johannes, dus nog als toekomstig. Paulus legt uit: inderdaad, jullie zijn destijds gedoopt in de naam van de Heer Jezus, wat inhoudt, dat de heilige geest (verbonden met de titel Christus) nog niet gekomen was. Maar die is er nú wél! En dan legt hij hun de handen op, komt de heilige geest over hen en spreken zij in tongen en profeteren.

De doop bij Paulus

De oudste brieven van Paulus zijn 1 en 2 Thessalonicenzen. Zij behandelen toekomstige heerlijkheid. Daarom heeft het onderwerp ‘dopen’ geen plaats in deze brieven.

Vier ander brieven werden geschreven in het grensgebied, de overgang naar onze bediening: Romeinen, 1 en 2 Corinthiërs en Galaten.

---

¹ Let op! Vers 5 vindt niet op dat moment plaats, maar hoort bij wat Paulus de Efeziërs vertelt over de doop van Johannes. Paulus doopt hier dus niet (opnieuw), maar legt uit dat zij nog missen, wat Johannes al beloofd had, namelijk: Die na mij komt zal dopen in geest.

In **Galaten** komt de doop 1x voor:

‘Nu echter het geloof gekomen is, zijn wij niet meer onder de tuchtmeester (pedagoog). Allen immers zijn jullie zonen van God door het geloof in Christus Jezus. Want zovelen van jullie als gedoopt werden ^{nb}in Christus, doen Christus aan, in Wie geen Jood is of Griek, geen slaaf of vrije, geen mannelijk of vrouwelijk, want jullie zijn alle één in Christus Jezus.’ Gal.3:25-28 CV

Dit heeft niets met groei of persoonlijke ervaring te maken, het is een feit op grond van het beheer, de tijd waarin wij leven.

Onder de wet waren allen, hoezeer ook met goddelijk licht begiftigd, onmondigen.

Nu zijn allen die uit het geloof zijn, zonen. Om dat te illustreren wijst Paulus op ‘zovelen van jullie als ^{nb}in Christus gedoopt werden’. Zij zijn bekleed met Christus. Dus werden zij niet zelf gezien, maar Christus! Dat wist alle vleeselijke verschillen volkomen uit. Dit geldt niet slechts voor wie in water gedoopt zijn, maar voor allen! Waterdoop schept precies dat wat in Christus niet meer bestaat: vleeselijk verschil.

Romeinen 6:1 en 2:

‘Wat zullen wij dan zeggen? Dat wij bij de zonde blijven, opdat de genade toe zou nemen? Mag dat niet geconcludeerd worden! Wij die stierven aan de zonde, hoe zullen wij daar nog in leven? Of weten jullie niet, dat zovelen als gedoopt worden ^{nb}in Christus Jezus, ^{nb}in zijn dood gedoopt worden? Wij werden dan tezamen met Hem begraven door de doop ^{nb}in de dood, opdat evenals Christus werd opgewekt uit de doden door de heerlijkheid van de Vader, zo ook wij in nieuwheid van leven zouden wandelen.’

Zij werden naar binnen in Christus Jezus gedoopt. Dat verenigde hen met Hem. Zij waren met Hem begraven ^{nb}in de dood door de doop en daardoor waren zij gestorven voor de zonde. Zij vielen dus buiten het bereik van de zonde en konden in nieuwheid van leven wandelen. En wij evenzeer.

In de brief aan de **Corinthiërs** blijkt, hoe onzeker de doop als basis is geworden in vergelijking met de Pinkstertijd, toen de (water)doop nog een stevig gefundeerde plaats innam. Paulus maakt duidelijk dat hij

dankbaar is, dat hij niet meer dan een enkeling heeft gedoopt. ^{1Cor.1:14-16}
Hoewel de doop was bedoeld om mensen te verenigen, werd het in Corinthe een reden tot scheidingmakerij. Alsof hij ^{nb}in zijn eigen naam gedoopt zou hebben.

Het kruis had een eind gemaakt aan de mens naar het vlees. Geen enkele hoeveelheid water kon reinigen, noch kon het heilig maken om in Gods aanwezigheid te komen, noch kon het geestelijke eenheid brengen. Als dat mogelijk zou zijn, zou dat een ontkenning van het kruis inhouden.

De Heer Zelf maakt dat duidelijk in Lucas 12:50. Als Hij al door Johannes is gedoopt, spreekt Hij over een andere, nog toekomstige doop, die een einde zou maken aan de hindernissen die Hem tegenwerkten tijdens Zijn aardse rondgang. Al het water van de wereld kan verontreiniging niet wegwassen. Wat kan dat als enige wel? De dood van Christus. Al het fysieke aan de doop is slechts een beeld van het geestelijke.

Waar water de reiniging op geen enkele manier kon bewerken, kan geest dat bij uitstek wel.

Dat het in 1 Corinthiërs 12:12 en 13 niet kan gaan over doop in water maakt de tekst zelf duidelijk:

‘Want zoals het lichaam één is en vele leden heeft, maar alle leden van het ene lichaam, hoewel zij vele zijn, één lichaam zijn, zo ook de Christus. Want in één geest worden wij allen ^{nb}in één lichaam gedoopt, hetzij Joden of Grieken, slaven of vrijen, en allen worden wij gedrenkt met één geest.’

De Corinthiërs waren door de doop gereinigd. Maar niet de doop in water, maar in geest (vgl. 6:11). Tot dan toe was de eenheid door water bewerkstelligd. Maar nu lezen we voor het eerst over doop in geest. Zoals de rivier die leven gaf de bronzen zee en het wasvat verving, zo vervangt nu de levendmakende en dorstlessende geest de beperkt houdbare reiniging van de waterdoop.

De onmondigheid is voorbij; de apostel staat op de drempel van de rijpheid. ^{1Cor.13:11}

In Galaten en Romeinen wordt niet duidelijk waarin er gedoopt is, als het om dopen gaat. In Corinthiërs wordt duidelijk dat Paulus spreekt over doop in geest. Dat wordt echter pas ten volle duidelijk in Efeziërs.

Onder het zevenvoudig 'één' van Efeziërs 4 staat:

'... één Heer, één geloof, één doop ...'

De natiën zijn niet langer gasten en bijwoners van Israël, maar gezamenlijk burgers met de (joodse) heiligen en familieleden van God! Er bestaat nog slechts één geloof; niemand heeft meer voorrang of voorrechten boven de ander. Zo ook de doop: slechts één doop is overgebleven. De vraag is: welke? Die in water of die in geest?

De Heer Jezus beloofde de discipelen dat de woorden van Johannes de Doper (Lucas 3:16; Mattheus 3:11) binnenkort waar zouden worden:

'Want Johannes doopte met water, maar gij zult in heilige geest gedoopt worden, niet vele dagen na deze.' Hand.1:5

Vanaf Pinksteren bestonden dus de doop in water en de doop in geest naast elkaar.

De Brief aan de Efeziërs geeft zelf antwoord op de vraag over welke doop Paulus daar spreekt:

'...in Hem zijn jullie, toen jullie gelovig werden, ook verzegeld met de heilige geest der belofte...' Ef.1:13 b

1 Corinthiërs 12:13 maakt duidelijk: in één geest zijn wij allen ^{nb}in één lichaam gedoopt.

Zonder die ene geest dus niet één lichaam; geen lichaam van Christus, geen ecclesia.

Het kan niet anders dan gaan over de doop in de geest.

Efeziërs 2:18 zegt het zo:

'... want door Hem hebben wij beiden in één geest toegang tot de Vader.'

Onze toegang tot Vader staat dus volkomen los van reiniging door water, die bij de priesters van Israël en het volk nog een onmisbare voorwaarde was!

Waar water nog spreekt van afstand en scheiding, is dat voor ons volkomen verdwenen: voor ons ligt de toegang tot de Vader geheel en al open!

Al het water van de wereld samen kan dat niet bewerken; dat kan slechts alleen door: Zijn heilige geest!

Waar de heiligdommen en de bijbehorende waterdoop steeds naar een toekomstige tijd verwezen, mogen wij ons onze tijd zelfs *dubbel* vooruit weten: onze geestelijke plaats is er een van volkomen nabijheid van God, zoals Israël en de volken dat op aarde pas zullen beleven in de dag Gods, na het duizendjarig rijk.

Dan zal de tent Gods bij de mensen zijn.

En voor ons?

Wij, onze lichamen, mogen *nu al* tempel van Zijn heilige geest zijn, die in ons woont!

Laten wij daarom Hem eren, loven en prijzen, Die dit alles tot stand heeft gebracht.

De alleen wijze God, zij, door Jezus Christus, de heerlijkheid in de eonen der eonen!

Amen!

naar: A.E. Knoch